

σκίνους·⁶⁵ ἔτι δὲ λέγει ἀκόμη ἡ ἄνωθεν παπ(α)διὰ καὶ οἱ παῖδες⁶⁶ αὐτῆς τὸ π(ὼς) τὸ χωράφιν τοῦ ἄλωνιου τοῦ Ποροῦ⁶⁷ τοῦ τὸ δύνουν μὲ τὸ μερίδόν του τὸ νερόν· δύνουν⁶⁸ του καὶ διὰ ζῶα (πέρπυρα) καθ' κατὰ τὴν τάξι.⁶⁹ Ἐγράφην τὸ παρ(όν) προικοσύφων(ον) ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἄνω⁷⁰θεν παπ(α)δι(ᾱς), ἔ(ν)τει — 1690, μην(νὶ) Μαΐῳ — 11,⁷¹ ἡμέρ(ας) α, (ῶρας) γ, Μάρτυρες οἱ κάτωθεν.

|⁷² + ο προτοπ(α)πας παπ(ᾱ) νικόλας χρουσολουράς —

|⁷³ + κοστας κινιγός του παπ(ᾱ)

|⁷⁴ + μιχάλης Βαυλ(ᾱ)ς

|⁷⁵ + Pantaleō Giustin(iani) —

25

Σύστασις ἐμπασιδίου τῆς 11 Ἰανουρίου 1691. — Ἐκ κώδικος τῶν ἐτῶν 1689 — 1692 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Καλαμωτῆς τοῦ νοταρίου Γεωργίου Ἀληθινοῦ, φ. 117. [Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, Ἀθῆναι (Ἀρχεῖα Ἰ. Βλαχογιάννη)].

Αἱ ὑπογραφαὶ ἐν τῷ ἐγγράφῳ εἶναι αὐτόγραφοι.

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίου)ν ἀμὴν. Ἡ χήρα πρεσβυτέρα ὀνόματι² Μαῖιστροῦ παπ(ᾱ) Νικόλα Κονταράτου παρ(ὼν) ἔμπρο³σθεν ἐμοῦ τοῦ νοταρίου καὶ τ(ῶν) κάτωθεν μαρτύρ(ων)⁴ ὁμολογᾷ τὸ π(ὼς) δίνει ἀπὸ τὴν σήμερον τῆς νύφης⁵ αὐτοῦ τῆς Μαροῦς συβία τοῦ υἱοῦ τῆς τοῦ Μιχάλη τὸ ἐπο⁶στατικὸν τῆς Κουλούπαρ(ας) ὅλον, καθὼς εἶπεν⁷ καὶ ἐδράσκειται σύδενδρον τὸ πλῆσιον παπ(ᾱ) Γεώργ⁸ῳ γῇ Σαλονικίου καὶ Μιχάλη Πάπου καὶ ὁ ποταμός καὶ ἡ ὁ⁹δος τὸ ὁποῖον τῆς τὸ δίνει διὰ ἔ(ν)μπατίκιν, γὰ¹⁰ τὸ ποιῇ ὡς θέλει καὶ βούλεται ἡ ἄνωθεν Μαροῦ ἀπὸ¹¹ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Ἐγράφην καὶ ἐνεγνώστην¹² τὸ παρ(όν) ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Στεφάνου Χαρκούση, ἔ(ν)τει¹³ — 1691, μην(νὶ) Ἰα(ν)ου(ν)αρίῳ — 11, ἡμέρ(ας) α, |¹⁴ (ῶρας) ζ. Μάρτυρες οἱ κάτωθεν.

|¹⁵ + μιχαλι καθαρας τουσης

|¹⁶ + πα(πᾱ) γέωργις μάγιστρος

|¹⁷ <+> πα(πᾱ) γεοργης σαλονηκιος

|¹⁸ + σιδερωσ σαματιανος

|¹⁹ + ληός του προτοπάλτη

|²⁰ + (παπᾱ) μηκαίς βεργήτζης.

26

Προικοσύμφωνον τῆς 4 Φεβρουαρίου 1691. — Ἐκ κώδικος τῶν ἐτῶν 1689 — 1692 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Καλαμωτῆς τοῦ νοταρίου Γεωργίου Ἀληθινοῦ, φ. 122. [Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, Ἀθῆναι (Ἀρχεῖα Ἰ. Βλαχογιάννη)].

Αἱ ὑπογραφαὶ ἐν τῷ ἐγγράφῳ εἶναι αὐτόγραφοι.

+ Κ(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ ὁ Θε(ὸς) ἡμῶν, ἐλέησον ἡμ(ᾱς) ἀμὴν² καὶ τὸ παρ(όν) συναλλ(γ)α(γ)μαν, Κ(ύρι)ε, εὐλόγησον. Ὡς αὐτεξού³σι(ον) μέρος Σωτῆρας

Θράπας καὶ ἡ συβίος αὐτοῦ ἡ Μαῖ⁴στροῦ καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτ(ῶν) ὀνόματι Καλή, ἕτερον δὲ⁵ μέρος Μιχάλη Ἀληθινὸς καὶ ἡ συβίος αὐτ(οῦ) Καλή καὶ ὁ υἱὸς⁶ αὐτοῦ Κώστ(ας) ἠθέλησαν τὴν σήμερ(ον) Θεοῦ εὐ⁷δοκοῦντος τοῦ ποιῆσαι συνοικέσι(ον), ἵνα λάβῃ ὁ⁸ ρηθεὶς Κώστ(ας) τὴν εἰρημένην αὐτοῦ Καλήν ὡς νόμι⁹μον καὶ γνησίαν αὐτοῦ γυναιῖκαν, καθὼς οἱ θεῖοι¹⁰ καὶ ἱεροὶ νόμοι δηλῶσι, εἰσὶν δὲ καὶ τὰ δύο μέρη¹¹ ἐννόμου ἡλικί(ας). Ἔστιν δὲ ἡ¹² προῖξ ἣν δίνει¹² ἄνωθεν Σωτῆρ(ας) καὶ ἡ συβί(ος) αὐτοῦ ἡ Μαστροῦ¹³ τῆς θυγατέρ(ας) αὐτ(ῶν) τῆς Καλῆς καὶ πρὸς τ(ὸν) ἄνδραν¹⁴ αὐτῆς τ(ὸν) Κώσταν διὰ προικὴν (πέρπυρα) τῆς¹⁵ Χίου φ ἄσημιου, χρυσαφιοῦ καὶ ἐτέρου¹⁶ {ν} ὑφασμάτ(ων)· πιθόπουλ(ον) γερ(ὸν) μέτρων κ¹⁷· καὶ διὰ ζῶα (πέρπυρα) κθ¹⁸· καὶ διὰ κατοικίαν τὰ¹⁸ ὀσπίτια τὴν κατοικίαν τὰ πλησί(ον) Γιάννη¹⁹ Βεσιάρχη καὶ Ὁξώγυρος, ἡγουν τὴν ὀξώπορταν με²⁰ τὴν αὐλὴν καὶ τὴν σκάλαν καὶ {μ} πουντὶν καὶ τὰ πάνω βόταν,²¹ ὅλα καθὼς ἐστὶν καὶ εὐρίσκονται, φυλάντοντα²² τὴν μίαν βό²³ταν τὴν βορεινὴν ἀπὸ πάνω καὶ ἀπὸ κά²³τω με²³ τὴν ὀξωσκάλαν τῆς στρά²⁴τας του καθὼς εἶν²⁴· τὸ πέρασμαν· καὶ διὰ χάριν προτιμὲς ὀργυιές²⁵ κε, ἡγουν εἴκοσι πέντε. Ἀρχὴν γὰρ πάρη²⁶ τὸ ὑποστατικὸν τοῦ Πραστείου ὅλον, καθὼς ἐστὶν σύδενδρον²⁷ τὸ πλησί(ον) τοῦ Ξενούκλα· ἕτερον εἰς τὴν Μαμ²⁸δοῦν ὀργυιές πέντε σιὸ βορεί(ον) μέρος σύδεν²⁹δρον με²⁹ δύο πηγὰδια πλησί(ον) τοῦ Λέρου³⁰· ἕτερον τῆς Χαλαῖος τὸ ὅσον μετέχον τὸ πλησί(ον)³¹ τοῦ Περούλη· ἕτερον τοῦ Λαχανᾶ ὅλον, κα³²θὼς ἐστὶν καὶ εὐρίσκεται τὸ πλησί(ον) Λίο Σέψη³³· ἕτερον τῆς Ἐρήν(ας) τὸ μισὸν συνεβρικὸν³⁴ μέρος σύδενδρον τὸ πλησί(ον) τῆς Πη³⁵γάτισσας· ἔτι δὲ γὰρ μετρηθῶν τὰ³⁶ ἄνωθεν ὑποστατικὰ γὰρ εἶναι ὀργυιές³⁷ εἴκοσι πέντε, καὶ ὅση λειπτῇ, γὰρ τὸ παίρνη³⁸ εἰς τὸ ὑποστατικὸν εἰς τ(οῦ) ἀγί(ου) Βασίλη³⁹ ὁσόποι(ον) μέρος θέλει γὰρ διαλέξῃ ὁ γαμπρὸς⁴⁰ σύδενδρον. Ἐτι δὲ ἀπομένει ὁ γαμπρὸς καὶ ἡ συ⁴¹βίος αὐτοῦ ἡ Καλή γὰρ δίνουν τοῦ πεθεροῦ τ(ὸν)⁴² κάθε χρόν(ον) διὰ τὰ ἄνωθεν ὑποστατικὰ⁴³ καὶ ὀσπίτια μαστί⁴⁴χιν κεφαλησιμι(ὸν) τοῦ κα⁴⁴μπαριοῦ κατ' ἔτος πεντάρην ἀνάμισυ⁴⁵ καὶ γὰρ πάρη τὸ μερίδιόν του τοὺς σκίνους. Δίνουν του⁴⁶ καὶ δι' ἀδελφομοίρια τὰ χωράφια τ(ῶν) Μαρμά⁴⁷ρων ὅλα, καθὼς ἐστὶν τὰ πλησίον παπ(ᾶ) . . . . . στολῇ⁴⁸ καὶ τῶν Βάθριγκων ὅλα, καθὼς ἐστὶν τὰ πλησί(ον)⁴⁹ τὸ Ἀργιάννην. Ἐτι δὲ δίνει καὶ ὁ πεθερὸς καὶ ἡ συ⁵⁰βίος αὐτοῦ ἡ Καλή τῆς νύφης αὐτ(ῶν) τῆς Καλῆς δι⁵¹ὰ ἐ⁵¹ν μπατίκιν χωράφιν ὀργυιές τρεῖς εἰς τὴν⁵² Κατούδαιναν σιὸ νότι(ον) μέρος πλησί(ον) τοῦ πε⁵³θεροῦ καὶ Γιάννη Βεσιάρ(χη) καὶ Γιάννη Κυνηγοῦ. Ἐγρά⁵⁴φην καὶ ἐνεγνώσθην τὸ παρ(ὸν) ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Σω⁵⁵τήρα, ἔ⁵⁵ντει — 1691, μηνὶ Φευ⁵⁶ρ(ον)αρίῳ — 4,⁵⁶ ἡμέρᾳ δ, (ῶρᾳ) ς. Μάρτυρες οἱ κά⁵⁷τωθεν.

⁵⁸ + πα(πᾶ) γέωργις μάγιστρος

⁵⁹ <+> γηάνης μ(εγ)λητερ(ος) ψην(ας)

- |⁶⁰ + ξενος σέψης—
- |⁶¹ + π(α)πα μιχάλη cαραντινός:—
- |⁶³ + παπα νικολις ψηχουλη απε χορηον νενιτα
- |⁶⁴ + π(α)πα νικολας γαλατουλας
- |⁶⁵ + κοστα(ς) ἄληθηνος

27

Προικοσύμφωνον τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1691.— Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ κώδικος τῶν ἐτῶν 1683 — 1705 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Ἐξω Διδύμας. [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταννουπόλει Φιλογογι- κοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 6670).]

Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ.

Εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου ὀνόματος τοῦ Κ(υρίο)υ καὶ Θ(εο)ῦ καὶ Σ(ωτῆ)ρ(ος) ἡμῶν Ἰησοῦ Χ(ριστο)ῦ. Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θ(εο)ῦ, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸ παρὸν συνάλ- λαγμα, Κ(ύρι)ε, εὐλόγησον. Τῷ ὄντι τίμιος ὁ γάμος καὶ ἡ ἐν τῷ <ῆ κοίτη> ἀμίαντος ἐν τῷ γραφῆναι καὶ λέγεται ὡς θ(εῖον) καὶ ἱερὸν σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, Παῦλος ὁ Ἀπό- στολος ἐγκωμιάζων ἔλεγεν: Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστί. Ὅθεν καὶ ὁ Γεώργης 5 Διασορίγος καὶ ἡ συμβία αὐτοῦ Κυριακὴ ἔχουσα θυγατέραν ὀνόματι Νεαμονοῦσα <ἐννομον τὴν> ἡλικίαν καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς <μετρίων>, συνέζευξεν αὐτὴν ἀνὴρ νόμιμον καὶ καθολικὸν τὸν υἱὸν τοῦ Γεωργίου Μαϊστρου ὀνόματι Μιχαὴλ θεῖα καὶ ἱερὰ ἡμῶν ὑποτύπωσις, ὡς καθὼς παρακαλεῖται οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι. Ἐν πρώ- τοις μὲν τάττουν τοῦ γαμπροῦ διὰ πρόσωπον τῆς θυγατρὸς αὐτῶν τῆς Νεαμονοῦσα 10 ὅσα δεσπόζουν, κληρονομοῦν πατρικά, μητρικά, ἀγορὰς καὶ πᾶν ἕτερον. Ἀρχὴν μὲν πρῶτον, τάττουν διὰ προῖκαν ὑπέρπυρα χίλια, ἥγουν χίλια, ἀσῆμιν καὶ χρυσάφιν καὶ τὸ κρεφατοστρώσιμον· σεντοῦκιν ἕναν· πιθόπουλα μέτρων εἴκοσι καὶ τὸ ἐργαστήριον μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων· κούπαν ἀργυρὴν· ἀκόμη τάττουν καὶ ὑποστατικὰ τὸ ἀνπέλιν τῆς Λυγαριᾶς πλησίον Κυριάκος Πετρίτζη· ἀκόμη τῶν Φιλουμένων τὸ ὑπο- 15 στατικὸν πλησίον Μιχάλης Ἀρικληνὸς καὶ Νικόλας Κουντούρης· ἀκόμη εἰς τὰ Γερά- κια τὴν σκάλαν τὴν ἀπανινὴ, καθὼς ἐστίν· καὶ εὐρίσκεται ἀκόμη τάττει εἰς τοῦ Πέτρου τὸ ὑποστατικὸν πλησίον ὁ Κοκκόλης· ἀκόμη εἰς τὴν Λυγαριὰ πλησίον Μιχά- λης Ἀρικλιανός, καθὼς ἐστί καὶ εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὰ Ράκη τὰς συκιὰς, ὅπου εἶναι ὁ παπᾶ Μαυράκης πλησίον· ἀκόμη καὶ τὸ σπίτιν ὅπου ἐγόρασεν ἀπὸ τὸν 20 Μιχάλην ἀνῶγιν καὶ κατῶγιν· ἀκόμη καὶ τὴν εὐχὴν του. Ἀκόμη καὶ ὁ πατὴρ τοῦ γαμπροῦ τάττει τῆς νύμφης αὐτοῦ τῆς Νεαμονοῦς διὰ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Λαγγάδαν τὸ ὑποστατικὸν σύδενδρον καθὼς ἐστίν· ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Δεκαρκιὰν δύο σκαλιά· τάττει καὶ εἰς τὴν Ρουσσιὰν δύο ὀργυιὰς ἀνπέλιν· ἀκόμη καὶ τὴν εὐχὴν των. Οὕτως εἶπαν καὶ ὤμοσαν εἰς τὰς ἀγίας τοῦ Θ(εο)ῦ γραφὰς κατὰ τὰ 1691, ἐν 25 μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 7, ἐνπροσθεν τῶν κάτωθεν μαρτύρων.